

Tabaquisme i càries infantil

Marc Pedrós
1r BAT- IES Antoni Llidó

Entre les patologies dentals que afecten els xiquets, la càries és una de les més presents. Diversos estudis han apuntat que el fum del tabac influeix en la seua aparició, especialment en adolescents i preadolescents (entre els 10 i els 15 anys). L'estudi que ací comentem pretén corroborar aquesta afirmació.

Per fer-ho, van ser analitzats els resultats obtinguts en un estudi realitzat a la Unitat d'Odontologia del Departament 9 de la Comunitat Valenciana. Els subjectes a estudiar van se seleccionats de manera aleatòria. A més, per tal de participar-hi, havien de complir una sèrie de requisits, a saber, anar acompanyat pels pare/mare/tutor, entendre el castellà i tindre plena capacitat física i psicològica per comprendre un qüestionari.

La realització de l'examen dels subjectes va consistir en una exploració clínica de la placa i l'estat gingival, així com de la presència de càries i de dents obturades i la quantitat de dents inexistentes a causa de la càries. A partir d'això, es van obtindre els índex cod (dents temporals amb càries + obturades) i CAOD (dents permanents amb càries + inexistentes per càries + obturades). També, per tal de conèixer les circumstàncies d'exposició al fum, cada participant va emplenar una enquesta que s'interessava per aquests aspectes.

Per a l'anàlisi, van ser considerades tres variables: exposats a fum del tabac en el domicili, exposats al fum del tabac fora del domicili i exposats al fum del tabac en qualsevol

ambient. Tot seguit de l'exploració clínica, es va introduir la informació en la base de dades, relacionant els índex de càries amb l'exposició al tabac en els diferents ambients indicats.

Després de l'anàlisi de la informació, procedent tant de l'examen dental com de l'enquesta, van ser interpretats els resultats obtinguts.

Quant a la informació referent als subjectes estudiats, cal remarcar que l'edat mitjana dels mateixos va ser de 12,64 anys. S'hi va observar un equilibri entre gèneres: 53% de xiquets i 47% de xiquets. Un 47,9% dels participants no tenien cap historial de càries; un 35% tenien un bon estat de salut gingival i absència de placa. A més, un 81,1% dels subjectes tenien contacte amb el fum del tabac.

Els xiquets que vivien amb fumadors a sa casa presentaven un nivell significativament més elevat de càries que aquells que no, tant l'índex cod com el COAD (de mitjana, 1,90 dents cariades contra 1,03). Val a dir que, per al cas de l'índex cod, sols hi havia influència quan la mare era la fumadora: no s'hi va trobar cap associació entre càries i pare fumador.

Tampoc no s'hi van detectar diferències en els índex cod i COAD, entre els xiquets que tenien contacte amb el fum fora del domicili familiar i els xiquets que no.

Aquests resultats corroboren els obtinguts en altres estudis i mostren la conveniència de no fumar en el domicili familiar, sobretot, quan hi ha xiquets.

ROLSER